

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

4 JUNI 1975

WETSVOORSTEL

betreffende de bekrachtiging van het Verdrag tot bescherming van de producenten van geluidsopnamen tegen de ongeoorloofde reproductie van hun geluidsopnamen, ondertekend op 29 oktober 1971 te Genève, en tot invoering van de voor de toepassing van bedoeld verdrag vereiste wettelijke maatregelen.

(Ingediend door de heer Desmarets.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1) Algemene beschouwingen.

Het Verdrag van Genève van 29 oktober 1971 werd door het Internationaal Bureau tot bescherming van de Industriële Eigendom en het Internationaal Arbeidsbureau gezamenlijk opgemaakt.

Het heeft tot doel een einde te maken aan de internationale sluikhandel in cartridges en platen, zogenaamde piratenplaten die met kennelijke schending van alle regels betreffende de muzikale en literaire eigendom en van de rechten van kunstenaars en producenten worden vervaardigd en verspreid; het is dus in hoofdzaak bedoeld om de misbruiken tegen te gaan waaraan al degenen die meewerken aan de vervaardiging van die geluidsopnamen, zich schuldig maken.

Het werd reeds door vele landen bekrachtigd, waaronder het Verenigd Koninkrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk en de Verenigde Staten.

In andere landen, met name in de Scandinavische landen, heeft een binnenlandse wet dezelfde uitwerking.

In België is er een algemeen akkoord van alle betrokken kringen over de bekrachtiging van het verdrag: de producenten van geluidsopnamen vertegenwoordigd door hun beroepsvereniging; de auteurs en componisten vertegen-

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

4 JUIN 1975

PROPOSITION DE LOI

relative à la ratification de la Convention pour la protection des producteurs de phonogrammes contre la reproduction non autorisée de leurs phonogrammes, signée à Genève le 29 octobre 1971 et à l'instauration des mesures législatives requises pour l'application de cette convention.

(Déposée par M. Desmarets.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1) Considérations générales.

La Convention de Genève du 29 octobre 1971 a été mise au point conjointement par l'Office mondial de la propriété industrielle et le Bureau international du travail.

Elle a pour but de mettre fin au trafic international des cartouches et disques dits « disques pirates », fabriqués et diffusés en violation flagrante de toutes les règles relatives à la propriété musicale et littéraire et des droits des artistes et producteurs; elle est donc essentiellement destinée à réprimer les abus dont tous ceux qui concourent à la fabrication de ces phonogrammes se rendent coupables.

Elle a déjà été ratifiée par de nombreux pays, parmi lesquels le Royaume-Uni, la République fédérale allemande, la France et les Etats-Unis.

Dans d'autres pays, notamment les pays scandinaves, une législation nationale remplit les mêmes effets.

En Belgique, la ratification de la convention fait l'objet de l'accord général de tous les milieux intéressés: producteurs de phonogrammes représentés par leur association professionnelle; auteurs et compositeurs de musique repré-

woordigd door de verenigingen van auteurs; de vakbonden en beroepsorganisaties die de artiesten vertegenwoordigen; de Belgische Radio et Televisie.

De dringende noodzakelijkheid van de bekrachtiging en van gelijktijdige wettelijke maatregelen blijkt bepaaldelijk uit nagenoemde omstandigheden.

Industriële mogelijkheden die enkele jaren geleden nog onvoorstelbaar waren, werken nu de onmiddellijke reproductie van geluidsopnamen in de vorm van piratencassetten en piratenplaten in de hand.

Zo is een ware op bedrog steunende industrie ontstaan die de succesnummers verveelvoudigt en ze nadien te koop biedt in de vorm van platen, cartridges of cassettes die met normaal uitzicht bij het publiek worden gebracht.

Bij de vervaardiging van die sluikopnamen ontduiken zij die aansprakelijk zijn voor dat bedrog, de betaling van de artistieke kosten (bezoldigingen of gages van artiesten, studiokosten, kosten van de musici), de auteursrechten en de meeste belastingen die er betrekking op hebben.

Zo gaan zij ook handelsrisico's uit de weg, aangezien alleen successen die al vaststaan voor sluikreproductie in aanmerking worden genomen, wat tot gevolg heeft dat de gewone producenten in het meest winstgevende gedeelte van hun productie worden benadeeld.

In België zelf werden reeds vennootschappen opgericht die zich concessiehouders noemen voor de invoer van bepaalde sluikmerken van platen, cartridges en cassetten, en de verkoop van sluikopnamen wordt veelal in het geniep verricht met alle fiscale en andere nadelen van dien.

Zulk een totstandbrenging van een op bedrog steunende industrie schaadt de Belgische activiteit op het gebied van geluidsopnamen zeer ernstig en zeer rechtstreeks.

Die activiteit op het gebied van registratie en persen van platen vertegenwoordigt in België 1 500 arbeidsplaatsen.

Bij de personen die rechtstreeks in die bedrijfstak tewerkgesteld zijn, moeten worden gevoegd de artiesten-uitvoerders van elk niveau, die deelnemen aan de productie van geluidsopnamen in België, alsook de platenhandelaars-wederverkopers, die belang hebben bij de stabiliteit van de markt, samen met hun personeel.

Het aantal personen die rechtstreeks of onrechtstreeks tewerkgesteld zijn in de sector van de geluidsopnamen, kan zo op 7 500 worden geschat.

De totale omzet van die bedrijfstak mag, uitgaande van de prijs voor het publiek, geschat worden op 3 miljard BF 's jaars, waarin de B. T. W. een waarde van 600 miljoen F vertegenwoordigt (tarief van 25 %).

De auteursrechten en de royalties voor artiesten vertegenwoordigen ook een zeer groot bedrag van verscheidene honderden miljoenen frank.

Dit betekent dan ook dat alleen al in het vlak van de bescherming van de Belgische economische belangen gepaste beschermende maatregelen geboden zijn in de internationale context die al aanleiding was tot het Verdrag van Genève.

Bekrachtiging en inwerkingtreding van dat verdrag mogen vooral geen uitstel lijden, omdat het reeds bekrachtigd werd door vele buurlanden of landen die dicht bij ons staan (Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, de Verenigde Staten).

Andere landen die dicht bij ons staan, met name de Scandinavische landen, hebben een binnenlandse wetgeving die dezelfde uitwerking waarborgt.

Kortom, de bekrachtiging van het Verdrag van Genève door ons land is vooral dringend noodzakelijk geworden, omdat België door zijn economisch liberalisme en de toepassing van dat verdrag door de meeste landen van de

sentés par les sociétés d'auteurs; syndicats et organisations professionnelles représentant les artistes; Radiodiffusion et Télévision belges.

L'urgence de la ratification et des mesures législatives concomitantes résulte, notamment, des circonstances évoquées ci-après.

Des facilités industrielles, inimaginables il y a quelques années, favorisent maintenant la reproduction immédiate de phonogrammes sous la forme de cartouches pirates ou de disques pirates.

Ainsi, s'est créée une véritable industrie de la fraude qui recopie les enregistrements phonographiques ayant du succès et les présente ensuite sous la forme de disques, de cartouches ou de cassettes d'apparence normale, distribués au public.

Lors de la confection de ces phonogrammes frauduleux, les responsables de cette fraude évitent de payer les frais artistiques (redevances ou cachets d'artistes, frais de studio, frais de musiciens), les droits d'auteur et la plupart des taxes y relatives.

Ils évitent aussi des risques commerciaux puisque seuls les succès déjà certains font l'objet de la copie pirate avec, comme conséquence, que les producteurs réguliers sont frappés dans la partie la plus rentable de leur production.

En Belgique même, des sociétés s'intitulant concessionnaires pour l'importation de certaines marques de disques, cartouches et cassettes frauduleuses ont déjà été créées et la vente des phonogrammes pirates se fait fréquemment en sous-main, avec tous les inconvénients fiscaux et autres qui en résultent.

Semblable instauration de l'industrie de la fraude nuit de la manière la plus grave et la plus directe à l'activité discographique belge.

Sur le plan de l'enregistrement et du pressage des disques, cette activité représente, en Belgique, 1 500 emplois.

Aux personnes occupées directement dans ce secteur, il faut joindre les artistes-exécutants de tous les niveaux qui participent aux productions discographiques en Belgique, ainsi que les disquaires-revendeurs qui ont intérêt à la stabilité du marché, ainsi que leur personnel.

Le nombre de personnes occupées directement ou indirectement dans le secteur des phonogrammes peut ainsi être estimé à 7 500.

Le chiffre d'affaires global de ce secteur peut être estimé, au niveau du prix au public, à 3 milliards de FB par an, sur lesquels la T. V. A. représente une valeur de 600 millions de F (au taux de 25 %).

Les droits d'auteur et les royalties pour artistes représentent également un montant très important de plusieurs centaines de millions de francs.

Cela signifie que, sur le seul plan de la protection des intérêts économiques belges, les mesures de sauvegarde appropriées s'imposent dans le contexte international qui a déjà donné lieu à la naissance de la Convention de Genève.

La ratification et la mise en œuvre de cette convention sont devenues d'autant plus urgentes qu'elle a été ratifiée par de nombreux pays voisins ou proches (France, Royaume-Uni, République fédérale allemande, Etats-Unis).

D'autres pays proches, notamment les pays scandinaves, ont une législation nationale assurant les mêmes effets.

Bref, la ratification de la Convention de Genève par la Belgique est devenue d'autant plus urgente qu'en vertu de son libéralisme économique et de la mise en œuvre de cette convention par la plupart des pays du Marché com-

E. E. G., door de Verenigde Staten en de Scandinavische landen, thans een « draaischijf » wordt voor de invoer van onwettige geluidsopnamen.

Bescherming tegen vrijbuitelij op het gebied van geluidsopnamen is geboden, niet enkel om economische overwegingen, maar ook op cultureel en politiek vlak.

Op het stuk van bescherming van het auteursrecht geldt in België de wet van 22 maart 1886, die de wereld door als een model wordt beschouwd.

De Belgische produktie van oorspronkelijke geluidsopnamen bereikt een hoog kwaliteitsniveau; het is zaak ervoor te zorgen dat de geluidsopnamen met de reproductie van wat door bekende Belgische artiesten is uitgevoerd volgens het wederkerigheidsstelsel in het buitenland beschermd kunnen worden.

In dat verband is het van wezenlijke betekenis rekening te houden met nagenoemde factoren.

Bij de produktie van geluidsopnamen van hoog cultureel niveau (bijvoorbeeld : reproductie van klassieke werken van Belgische componisten; uitvoeringen van beroemde werken door Belgische solisten) is de winstmarge beperkt, ja zelfs onzeker.

De Belgische producenten kunnen zulke cultuur- en prestigeprodukties maar aan, als hun algemene toestand winstgevend is.

Welnu, de internationale vrijbuitelij spitst zich toe op de opnamen die door het publiek het meest gevraagd worden; piratenplaten en piratencassettes hebben het uitsluitend gemunt op de artiesten en werken die op het ogenblik zelf veel succes hebben en hierdoor onmiddellijk winst opleveren.

Doordat de vrijbuitersbedrijven met een enorme snelheid en zonder kosten voor artiesten, registratie- of auteursrechten het gehele succesrepertoire vervelvoudigen, schakelen zij de winstmogelijkheden van de normale bedrijven volkomen uit, vooral omdat de vrijbuiters alleen de succesnummers vervelvoudigen, zodat zij de wisselvalligheden en de kosten van een voorraad die meer verscheidenheid biedt, vermijden.

* * *

De Belgische producenten lopen dan ook gevaar te veel hinder te ondervinden om op halflange termijn een produktie met hoog cultureel niveau te kunnen overwegen, als de winstmarge ervan onzeker is.

Het zou dan ook niet goed voorstelbaar zijn dat België onder de Staten die het Verdrag van Genève ondertekenden, zou opvallen door een niet-bekrachtiging, waardoor het op het peil zou komen van bepaalde landen waar bedrog inzake geluidsopnamen op zeer grote schaal wordt gepleegd.

Voorts leert de ervaring dat een actie die steunt op de wet van 14 juli 1971 op de handelspraktijken, niet zeer doeltreffend is : de rechtspleging wordt verijdeld door het grote aantal firma's die zich inlaten met in het geniep opgenomen geluidsopnamen, door de snelheid en dikwijls door de semi-clandestiene invoer.

Bovendien duurt het succes van een nieuwe opname maar 2 tot 3 maanden en in die zeer korte periode is het onmogelijk een definitieve gerechtelijke beslissing te bekomen.

Voorts gaat de invoer van piratengeluidsopnamen in het algemeen gepaard met een schending van de wetgeving op het auteursrecht, zodat de niet-ontvankelijkheid van een vordering tot stopzetting van oneerlijke handel krachtens artikel 56 van die wet soms wordt ingeroepen.

De wet van 14 juli 1971 waarborgt dus geen doeltreffende bescherming; zulke wetten bestaan trouwens in de landen die het Verdrag van Genève hebben goedgekeurd, wat ten overvloede de noodzaak van die bekrachtiging aantoonde.

mun, par les Etats-Unis et par les pays scandinaves, la Belgique devient actuellement une « plaque tournante » pour l'importation des phonogrammes illicites.

La protection contre la piraterie en matière de phonogrammes doit être assurée, non seulement en raison de considérations économiques, mais aussi sur les plans culturel et politique.

En matière de protection du droit d'auteur, la Belgique dispose d'une loi du 22 mars 1886 dont le caractère exemplaire est reconnu mondialement.

La production discographique originale belge atteint un haut niveau de qualité; il importe que les phonogrammes reproduisant les enregistrements des artistes belges de renom puissent être protégés, par la voie de la réciprocité, à l'étranger.

A cet égard, il est essentiel de tenir compte des éléments mentionnés ci-après.

La production de phonogrammes à haut niveau culturel (par exemple : reproduction d'œuvres classiques de compositeurs belges; exécutions par des solistes belges d'œuvres renommées) ne comporte qu'une marge de bénéfice réduite, voire aléatoire.

Les producteurs belges ne peuvent affronter semblables productions de culture et de prestige que si leur situation générale est bénéficiaire.

Or, les coups de boutoir de la piraterie internationale portent sur les enregistrements les plus demandés par le public; les disques et cartouches pirates s'attaquent uniquement aux artistes et aux œuvres ayant, sur le moment même, un grand succès et par là, productrices de bénéfices immédiats.

En copiant, avec une rapidité foudroyante, et sans charge d'artistes, sans frais d'enregistrement ou droit d'auteur, tout le répertoire à succès, les entreprises de piraterie discographique réduisent ainsi complètement les possibilités de bénéfices des entreprises régulières, et ce d'autant plus que les entreprises pirates ne copient que les succès, évitant ainsi les aléas et les frais d'un stock varié.

* * *

Les producteurs belges risquent donc de se trouver trop handicapés pour pouvoir envisager à moyen terme une production de niveau culturel élevé, mais dont la marge lucrative est aléatoire.

On concevrait mal, dès lors, que, parmi les nations ayant signé la Convention de Genève, la Belgique se distingue par une non-ratification qui la placerait au niveau de certains pays dans lesquels la fraude en matière de phonogrammes est pratiquée sur une très grande échelle.

Il faut ajouter que l'expérience enseigne qu'une action basée sur la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce n'est guère efficace : la procédure est déjouée par la multiplicité des firmes qui s'occupent des phonogrammes pirates, par la rapidité et, souvent, la semi-clandestinité des importations.

De plus, le succès d'un nouveau disque ne dure que pendant 2 ou 3 mois, et au cours de cette période fort brève, il est impossible d'obtenir une décision judiciaire définitive.

En outre, l'importation de phonogrammes pirates va de pair, en général, avec la violation de la législation sur le droit d'auteur, en manière telle que l'inapplicabilité d'une action en cessation de trafic déloyal est quelquefois invoquée en vertu de l'article 56 de cette loi.

La loi du 14 juillet 1971 n'assure donc pas une protection efficace; des législations semblables existent d'ailleurs dans les pays qui ont ratifié la Convention de Genève, ce qui démontre surabondamment la nécessité de cette ratification.

2) Toelichting bij de voorgestelde teksten.

Artikel 1.

In artikel 4 van het Verdrag van Genève wordt het bepalen van de verleende bescherming, alsook het uitgangspunt van die bescherming aan de nationale wet overgelaten.

Het leek wenselijk dat uitgangspunt vast te stellen met inachtneming van de datum van de eerste openbaarmaking van de geluidsopname die gemakkelijker bepaald kan worden dan die van de vastlegging ervan.

De beschermingstermijn van 50 jaar is die welke in het Verenigd Koninkrijk is vastgesteld; hij komt overeen met de beschermingstermijn op het gebied van auteursrecht, maar gaat in bij de openbaarmaking en niet bij het overlijden van de auteur.

Sommige landen aanvaarden een kortere termijn, maar er moet rekening worden gehouden met de wenselijkheid ook te beschermen tegen elke plundering van geluidsopnamen die bijvoorbeeld tijdens de jeugd van een virtuoos zijn gemaakt en die hun oorspronkelijkheid en culturele waarde ten volle behouden.

Art. 2.

Dit artikel brengt het bepaalde in artikel 2 van het verdrag in het Belgisch positief recht over.

Art. 3.

Het verdrag behoudt voor de nationale wet van elke Staat de middelen voor waarmee het zal worden toegepast: bescherming door het toekennen van een auteursrecht of een ander specifiek recht, bescherming door middel van de wetgeving betreffende de oneerlijke concurrentie en bescherming met strafrechtelijke sancties.

Het leek wenselijk de praktische beschermende maatregelen te coördineren en dus gebruik te maken van gelijkstelling, zonder uitdrukkelijk de bescherming waarop de producenten van geluidsopnamen aanspraak kunnen maken, en de bescherming inzake auteursrechten gelijk te schakelen.

Daarom werd overeenkomstig artikel 3 van het verdrag een specifiek recht toegekend aan de producenten van geluidsopnamen, door het misdrijf ingevoerd bij artikel 2 op strafrechtelijk gebied gelijk te stellen met namaak.

De strafrechtelijke bepalingen zijn ontleend aan de wet van 22 maart 1886.

Het leek wenselijk de beslagmogelijkheden die het Wetboek van Strafvordering verleent aan de parketten en de onderzoeksmagistraten in herinnering te brengen; dikwijls immers wordt op klachten op het stuk van auteursrecht gereageerd, alsof het om een louter burgerlijke materie ging; in feite gaat het om onrechtmatige schendingen van de, weliswaar intellectuele, eigendom die dezelfde beschermende maatregelen rechtvaardigen als schendingen van de materiële eigendom.

Het gaat er hier om een bijzonder vluchtige vorm van misdadigheid tegen te gaan overeenkomstig de moderne beginselen van het recht, volgens welke het beter is een schadelijk feit te voorkomen dan het nadien te vergoeden, wat trouwens onzeker blijft.

Er zij aan herinnerd dat heel wat namaaksels van het atomium tijdens de wereldtentoonstelling van 1958 in beslag werden genomen; de definitieve uitspraak van het gerecht viel maar na de sluiting van de tentoonstelling en zij bevestigde de geldigheid van de inbeslagnemingen.

Het derde lid van artikel 3 neemt de tekst over van artikel 23, tweede lid, van de wet van 22 maart 1886.

2) Examen des textes proposés.

Article 1.

L'article 4 de la Convention de Genève réserve à la législation nationale la détermination de la protection accordée, ainsi que le point de départ de cette protection.

Il a paru opportun de fixer ce point de départ eu égard à la date de première application du phonogramme, qui peut être déterminée avec plus de facilité que celle de sa fixation.

La durée de protection de 50 ans est celle considérée dans le Royaume-Uni; elle correspond à la durée de protection en matière de droit d'auteur, mais prend cours lors de la publication, et non lors du décès de l'auteur.

Certains pays admettent une durée moindre, mais il faut tenir compte de l'opportunité de protéger contre tout pillage des phonogrammes réalisés, par exemple, lors de la jeunesse d'un virtuose et qui gardent toute leur originalité et leur valeur culturelle.

Art. 2.

Cet article transpose en droit belge positif les dispositions de l'article 2 de la convention.

Art. 3.

La convention réserve à la législation nationale de chaque Etat, les moyens par lesquels elle sera appliquée, à savoir la protection par l'octroi d'un droit d'auteur ou d'un autre droit spécifique, la protection au moyen de la législation relative à la concurrence déloyale et la protection par des sanctions pénales.

Sans mettre de façon expresse sur le même pied la protection due aux producteurs de phonogrammes et celle relative aux droits d'auteur, il a paru souhaitable de coordonner les mesures pratiques de protection et donc de procéder par voie d'assimilation.

C'est pourquoi, conformément à l'article 3 de la convention, un droit spécifique a été octroyé aux producteurs de phonogrammes, en assimilant, sur le plan pénal, au délit de contrefaçon, l'infraction instituée par l'article 2.

Les dispositions pénales sont reprises dans la loi du 22 mars 1886.

Il a paru opportun de rappeler les possibilités de saisie que le Code d'instruction criminelle donne aux parquets et aux magistrats instructeurs; fréquemment, en effet, il est réagi, par rapport aux plaintes en matière de droit d'auteur, comme s'il s'agissait de matières essentiellement civiles; or, il s'agit d'atteintes délictuelles à la propriété, fût-elle intellectuelle, justifiant les mêmes mesures de protection que les atteintes à la propriété matérielle.

Il s'agit, ici, de réprimer une forme de criminalité particulièrement fugace, conformément aux principes modernes du droit selon lesquels il vaut mieux prévenir un dommage que l'indemniser, de façon aléatoire, d'ailleurs, après coup.

Il convient de rappeler que, lors de l'exposition internationale de 1958, de nombreuses contrefaçons de l'atomium ont été saisies pendant l'exposition; la décision judiciaire définitive n'est intervenue qu'après la clôture de l'exposition et elle a confirmé la validité des saisies.

L'alinéa 3 de l'article 3 reprend le texte de l'article 23, alinéa 2 de la loi du 22 mars 1886.

Artikel 3 in zijn geheel beantwoordt aan artikel 3 van het verdrag waarbij elke verdragsluitende Staat wordt verzocht de middelen tot toepassing van het verdrag aan te wenden, in dit bijzondere geval door het verlenen van een specifiek recht dat technisch gelijkgesteld kan worden met het auteursrecht, en door aanwending van strafrechtelijke sancties.

Art. 4.

Dit artikel komt overeen met artikel 26 van de wet van 22 maart 1886.

Art. 5.

Dit artikel komt overeen met artikel 3 van de wet van 22 maart 1886 en houdt rekening met hetgeen gebruikelijk is in het beroep.

Art. 6.

Behoudens de rechten verleend aan de parketten en onderzoeksrechters, verleent dit artikel aan de producent en aan de verkrijger van diens rechten de mogelijkheid hun toevlucht te nemen tot het bewarend beslag waarin op het stuk van namaak is voorzien.

De gelijkstelling van ongeoorloofde reproducties met nagemaakte voorwerpen is het uitvloeisel van de aan de producent verleende bescherming.

Art. 7.

Dit artikel heeft tot doel de bevoegdheid te handhaven van de voorzitter van de rechtbank van koophandel om de stopzetting te gelasten van een handeling die indruist tegen de eerlijke gebruiken op het gebied van de handel, ook als, bij ingewikkeld bedrog, de wetgeving op het auteursrecht eveneens werd overtreden, bijvoorbeeld door oneerlijke toe-eigening van andermans inspanningen, door niet-betaling van belastingen, door verwarring met de produkten van een concurrent, gepaard met de schending van een auteursrecht.

Ook dit artikel heeft tot doel geen volkomen analogie in te voeren tussen de rechten van de producent en de rechten van de auteurs.

Art. 8.

Dit artikel, waarvan de tekst is overgenomen uit artikel 38 van de wet van 22 maart 1886, past het begrip wederkerigheid toe, dat impliciet voorkomt in artikel 2 van het verdrag.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Het Verdrag tot bescherming van de producenten van geluidsopnamen tegen de ongeoorloofde reproductie van hun geluidsopnamen, op 29 oktober 1971 te Genève ondertekend, wordt bekrachtigd en zal volkomen uitwerking hebben.

De termijn van bescherming, toegekend krachtens artikel 4 van dat verdrag, is vijftig jaar, te rekenen van het ein-

L'ensemble de l'article 3 correspond à l'article 3 de la convention invitant chaque Etat contractant à mettre en œuvre les moyens d'application de la convention, en l'espèce, par l'octroi d'un droit spécifique assimilable, sur le plan technique, au droit d'auteur et par la mise en œuvre de sanctions pénales.

Art. 4.

Cet article correspond à l'article 26 de la loi du 22 mars 1886.

Art. 5.

Cet article correspond à l'article 3 de la loi du 22 mars 1886 et tient compte des usages professionnels.

Art. 6.

Sous réserve des facultés données aux parquets et juges d'instruction, cet article donne au producteur et au cessionnaire de ses droits, la possibilité de recourir à la saisie conservatoire prévue en matière de contrefaçon.

L'assimilation des copies illicites à des objets contrefaits est la conséquence de la protection accordée au producteur.

Art. 7.

Cet article a pour objet de maintenir la compétence du président du tribunal de commerce pour ordonner la cessation d'un acte contraire aux usages honnêtes en matière commerciale, même si, à l'occasion d'une fraude complexe, la législation sur le droit d'auteur se trouve également violée, par exemple, par l'appropriation malhonnête des efforts d'autrui, par le non-paiement de taxes, par la confusion avec les produits d'un concurrent, allant de pair avec la violation d'un droit d'auteur.

Cet article a également pour but de ne pas établir une analogie totale entre les droits du producteur et ceux des auteurs.

Art. 8.

Cet article, dont le texte est repris à l'article 38 de la loi du 22 mars 1886, applique la notion de réciprocité implicite mentionnée à l'article 2 de la convention.

J. DESMARETS.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

La Convention pour la protection des producteurs de phonogrammes contre la reproduction non autorisée de leurs phonogrammes, signée à Genève le 29 octobre 1971, est ratifiée et sortira son plein et entier effet.

La durée de la protection accordée en vertu de l'article 4 de cette convention, sera de cinquante années à partir de

de van het jaar waarin de geluidsopname voor de eerste maal openbaar werd gemaakt.

Art. 2.

Het is verboden copieën te veeleelvoudigen die gemaakt werden zonder toestemming van de producent, zulke copieën in te voeren, wanneer de veeleelvoudiging of de invoer verricht wordt met het oog op distributie bij het publiek, alsmede zulke copieën onder het publiek te brengen.

De vorenstaande termen dienen te worden verstaan in de betekenissen die in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 29 oktober 1971 zijn omschreven.

Art. 3.

Overtreding van de verbodsbepaling in artikel 2 wordt op dezelfde wijze als namaak vervolgd en gestraft met geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank.

De artikelen 35 tot 39 en 89 van het Wetboek van Strafvordering kunnen worden toegepast, met name op de met overtreding van artikel 2 gemaakte, ingevoerde of bij het publiek gebrachte copieën.

De verbeurdverklaring van zulke copieën, alsook van de toestellen en machines die gediend hebben om ze te maken, wordt tegen de veroordeelden uitgesproken.

Art. 4.

Overtreding van deze wet kan enkel op klacht van de benadeelde worden vervolgd.

Art. 5.

Het recht van de producent is een roerend recht, dat geheel of gedeeltelijk vatbaar is voor afstand en overdracht.

Art. 6.

Onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 1481 tot 1488 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de producent en zijn rechtverkrijgenden de procedure tot beslag inzake namaak aanwenden.

De copie die met overtreding van artikel 2 is gemaakt, veeleelvoudigd of bij het publiek gebracht, wordt met een voorwerp gelijkgesteld.

Art. 7.

Deze wet wordt niet geacht een wet op het auteursrecht te zijn in de zin van artikel 56 van de wet van 14 juli 1971 op de handelspraktijken.

Art. 8.

Vreemdelingen genieten in België de bij deze wet gewaarborgde rechten zonder dat de termijn ervan, wat hen betreft, de termijn van de Belgische wet te boven mag gaan. Vervallen bedoelde rechten evenwel vroeger in hun land, dan houden zij in België op hetzelfde ogenblik op.

Wordt vastgesteld dat de Belgische producenten in een land een minder ruime bescherming genieten, dan kunnen

la fin de l'année au cours de laquelle le phonogramme a été publié pour la première fois.

Art. 2.

Sont interdites la production de copies faites sans le consentement du producteur, l'importation de telles copies lorsque la production ou l'importation est faite en vue d'une distribution au public, ainsi que la distribution de ces copies au public.

Les termes ci-dessus doivent s'entendre dans les sens définis à l'article 1 de la Convention de Genève du 29 octobre 1971.

Art. 3.

Toute infraction à l'interdiction comminée à l'article 2 sera poursuivie au même titre que le délit de contrefaçon et sera punie d'une amende de vingt-six à deux mille francs.

Les articles 35 à 39 et 89 du Code d'instruction criminelle pourront être appliqués, notamment, aux copies produites, importées ou distribuées en violation de l'article 2.

La confiscation de ces copies, de même que celle des appareils et machines ayant servi à les produire, sera prononcée contre les condamnés.

Art. 4.

Les infractions à la présente loi ne peuvent être poursuivies que sur plainte de la personne lésée.

Art. 5.

Le droit du producteur est mobilier, cessible et transmissible en tout ou en partie.

Art. 6.

Dans les conditions prévues aux articles 1481 à 1488 du Code judiciaire, le procureur et ses ayants droit pourront recourir à la procédure de saisie en matière de contrefaçon.

La copie produite, copiée ou distribuée en violation de l'article 2, est assimilée à un objet.

Art. 7.

La présente loi n'est pas considérée comme une loi sur les droits d'auteur au sens de l'article 56 de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce.

Art. 8.

Les étrangers jouissent en Belgique des droits garantis par la présente loi sans que la durée de ceux-ci puisse, en ce qui les concerne, excéder la durée de la loi belge. Toutefois, s'ils viennent à expirer plus tôt dans leur pays, ils cesseront au même moment en Belgique.

En outre, s'il est constaté que les producteurs belges ne jouissent dans un pays que d'une protection moins éten-

de onderdanen van dat land bovendien voor geluidsopnamen die in het buitenland werden vastgelegd, enkel in gelijke mate het voordeel van de bepalingen van deze wet genieten.

15 mei 1975.

due, les ressortissants de ce pays ne pourront bénéficier que dans la même mesure des dispositions de la présente loi pour les phonogrammes fixés à l'étranger.

15 mai 1975.

J. DESMARETS,
J. VAN OFFELEN,
André COOLS,
J.-P. GRAFE,
H. BROUHON.
